

בש"פ 464/24 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 464/24

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 11.1.2024 בת"פ 21809-02-23 שניתן על-ידי
כבוד השופטת ד' כהן-לקח

תאריך הישיבה: ה' בשבט התשפ"ד (15.1.2024)

בשם המבקש: עו"ד ארז בר-צבי, עו"ד רגב בוטבול

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין-רוזן

החלטה

1. זהו ערר המכוון נגד החלטותיו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 11.1.2024 (ת"פ 21809-02-23, השופטת ד' כהן-לקח). בית המשפט המחוזי דחה בקשה שהגיש העורר לאפשר לו שחרור זמני ממעצרו על מנת שיוכל להגיע לבדיקה בקליניקה פרטית של פסיכיאטרית לצורך גיבוש חוות דעת מטעם ההגנה.

2. העורר הורשע על-פי הודאתו ביום 10.7.2023 בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות בצוותא חדא לפי סעיפים 402(ב) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ואיומים לפי סעיף 192 לחוק זה. בהמשך לכך ביקש העורר כי יתאפשר לו

להיפגש עם פסיכיאטרית מומחית מטעם ההגנה, לצורך הכנת חוות דעת במסגרת טיעוניו לעונש. ביום 8.1.2024 הגיש העורר בקשה לדחות את דיון הטיעונים לעונש, אשר היה קבוע באותה עת ליום 11.1.2024, ולהורות לשירות בתי הסוהר (להלן: שב"ס) ללוותו לבדיקה אצל הפסיכיאטרית. העורר ציין כי הפסיכיאטרית יכולה להיפגש עמו בקליניקה שלה ביום 17.1.2024, וזאת לאחר שהתפנה מקום ביומנה. שב"ס התנגד לבקשה ליציאתו של העורר באבטחה.

3. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 11.1.2024 הציגו הצדדים את טענותיהם. בתום הדיון, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה להורות לשב"ס ללוות את העורר לקליניקה הפרטית של הפסיכיאטרית, בציינו כי המפגש עמה יכול להתקיים בבית המעצר. בית המשפט המחוזי סבר שאין זה אחד מן המקרים שבהם יש הכרח לספק לעורר יציאה ממעצרו באבטחת שב"ס, בהתחשב בכך שעל-פי הנהלים, דרך המלך לבדיקה על-ידי מומחה (לצורך הגשת חוות דעת) היא בדיקה במקום המעצר. בד בבד הורה בית המשפט המחוזי על דחיית המועד שנקבע לטיעונים לעונש ליום 23.5.2024, וזאת על מנת לאפשר לעורר להיבדק על-ידי הפסיכיאטרית ולהגיש חוות דעת מטעמו.

4. בשלב זה עתר בא-כוח העורר כי בית המשפט המחוזי יאפשר לעורר לצאת לבדיקה בליווי אמו כמפקחת. הצדדים טענו בעניין זה, והאם נחקרה בדיון. בתום הדיון ניתנה החלטה נוספת של בית המשפט המחוזי שדחתה אף חלופה זו. בית המשפט המחוזי קבע כי האם היא אמנם אישה נורמטיבית, ונעדרת עבר פלילי, אך עם זאת, היא לא נבחנה כמפקחת במסגרת הליך המעצר. כמו כן, בית המשפט המחוזי התייחס למסוכנותו של העורר, כפי שהיא עולה מהמעשים שבהם הורשע, מעברו הפלילי הכולל מספר הרשעות קודמות בעבירות אלימות, כמו גם מהערכתו של שירות המבחן לפיה המסוכנות להישנות של התנהגות אלימה מצדו גבוהה. בסיכומו של דבר קבע בית המשפט המחוזי כי קיים קושי ליתן בעורר אמון לצורך שחרורו הזמני מן המעצר. בית המשפט המחוזי חזר והדגיש כי אין כל מניעה שהעורר יקיים את המפגש עם הפסיכיאטרית בבית המעצר.

5. הערר שבפני הוגש כערר דחוף ביום 15.1.2024, וזאת בהתחשב במועד הבדיקה המבוקש. בשים לב לסד הזמנים הדחוק הוריתי על שמיעת הערר כבר באותו היום.

6. בדיון שהתקיים בפני, בא-כוחו של העורר חזר וטען כי עמדת שב"ס שלפיה אין לאפשר את יציאתו של העורר באבטחת שב"ס לבדיקה אינה מוצדקת, בהתחשב בכך שזו מתבססת על נוהל להסדרת יציאה מאובטחת לצרכים אחרים (שמחות משפחתיות, לוויות וכדומה), ועל כן לא ניתן להסתמך עליו בענייננו. עוד טען בא-כוחו של העורר שיש מקום להתחשב בכך שהסירוב לבקשתו יוביל לכך שהבדיקה לא תתקיים במועד קרוב.

7. מנגד, באת-כוח המדינה הטעימה כי באופן רגיל עצורים ואסירים נבדקים על-ידי מומחים בתוך תחומי בית המעצר. על כן, לגישה, קבלת בקשתו של העורר תפגע בעקרון השוויון ביחס לעצורים אחרים שהגישו בקשות מסוג זה. עוד ציינה באת-כוח המדינה כי היעדרות לבקשתו של העורר עלולה לגרום למדרון חלקלק ביחס להיענות לבקשות נוספות מסוג זה.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי הדין עם המדינה. אכן, ניתן להבין את רצונו של העורר בעריכת הבדיקה במועד קרוב ככל הניתן. אולם, השיקולים הנוגעים להקצאת כוח אדם באופן שוויוני על-ידי שב"ס אף הם שיקולים ראויים. נוסף על כך, לא ראיתי עילה להתערב בהתרשמותו של בית המשפט המחוזי ביחס למסוכנותו של העורר ולהיתכנותו של ליווי על-ידי אמו בנסיבות המקרה. לבסוף, ובכך העיקר, משדחה בית המשפט המחוזי את מועד

הטיעונים לעונש על-מנת לאפשר שהות לפסיכיאטרית להיפגש עם העורר במקום מעצרו, לא נגרמה כל פגיעה בהגנתו של העורר.

9. אוסיף ואבהיר כי אינני נוקטת עמדה ביחס לעמדת שב"ס כשלעצמה, ולמידת הרלוונטיות של הנוהל לענייניו. אין צריך לומר כי החלטות הנוגעות ליציאה באבטחה של אסירים ועצורים ממקום המעצר הן מסוג החלטות שניתן להגיש בעניינן עתירת אסיר, ואינני נוקטת עמדה בעניין זה.

10. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ו' בשבט התשפ"ד (16.1.2024).

שׁוֹפֵט
